

Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamus teemal "Komisjon teatis — Tugevam partnerlus äärepoolseimate piirkondadega" (*)

KOM(2004) 343 (lõplik)

(2005/C 294/05)

Tulenevalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklist 262 otsustas Euroopa Komisjon 27. mail 2004 konsulteerida Euroopa majandus- ja sotsiaalkomiteega järgmises küsimuses: Komisjoni teatis "Tugevam partnerlus äärepoolseimate piirkondadega".

Arvamuse ettevalmistamise eest vastutav majandus- ja rahaliidu ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse sektsioon võttis arvamuse vastu 22. juunil 2005. aastal. Raportöör oli pr López Almenáriz.

Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee võttis 419. täiskogu istungil 13.-14. juulil 2005 (13. juulil) vastu järgmise arvamuse 62 poolt- ja 1 vastuhäälega, erapooletuks jäi 8.

1. Sissejuhatus

1.1 2002. aasta juuni Sevilla Euroopa Ülemkogu palus komisjoni esitada üldine ja sidus ülevaade äärepoolseimate piirkondade olukorra eripärast ja sellega seotud küsimuste lahendamise võimalustest, mille järel Euroopa komisjon võttis 26. mail 2004 vastu teatise pealkirjaga "Tihedam partnerlus äärepoolseimate piirkondade jaoks" (1).

1.2 Kõnealune Euroopa Ülemkogu Euroopa Liidu laienemise eelõhtul ja üleilmastumise kontekstis esitatud üleskutse kujutas endast otsustavat algatust äärepoolseimate piirkondade globaalse arengustrateegia määratlemiseks, mis põhineb asutamislepingu artikli 299 lõike 2 elluviimise jätkamisel.

1.3 29. mail 2002, veidi enne Sevilla Euroopa Ülemkogu, võttis Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee vastu omaalgatusliku arvamuse teemal "Tulevikustrateegia Euroopa Liidu äärepoolseimatele piirkondadele" (2), milles pandi ette arendada välja äärepoolseimate alade globaalne strateegia, mis määratleks põhimõtted ja eesmärgid, võimalikud vahendid ning meetmete vastuvõtmise ajakava.

1.4 Eesmärgiga edendada äärepoolseimate piirkondade üldist ja sidusat poliitikat esitasid asjaomased piirkondlikud valitsused ja liikmesriigid 2003. aasta juunis memorandumid, mis kõik rõhutasid, kui oluline on tunnustada äärepoolseimate piirkondade eripära teiste Euroopa piirkondadega võrreldes.

1.5 Põhiseaduse lepingu eelnõu artiklites III-424 ja IV-440 lg 2 kinnitatakse uuesti äärepoolseimate piirkondade erilist juriidilist tunnustamist ja majandusliku ning sotsiaalse ühtekuuluvuse eesmärkidele lisatakse territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärk.

(*) Mitteametlik tõlge

(1) KOM(2004) 343, lõplik.

(2) EÜT C 221, 17.9.2002, lk 10, raportöör pr López Almenáriz.

2. Komisjoni ettepaneku kokkuvõte

2.1 Komisjoni teeb ettepaneku tugevdada partnerlust Euroopa Liidu äärepoolseimate piirkondadega. Uus strateegia moodustab osa Euroopa Liidu ühtekuuluvuspoliitika reformist ajavahemikuks 2007–13. Teatises tuuakse välja kolm prioriteeti:

— Konkurentsivõime: parandada äärepoolseimate piirkondade konkurentsivõimet, luues ja arendades sellist majanduskeskonda, mis tõmbaks ligi uusi ettevõtteid.

— Juurdepääs: tõhustada ühtekuuluvusele suunatud tegevust äärepoolseimates piirkondades vähendamaks kõnealuste piirkondade kaugusega seotud raskusi, nagu näiteks saarepiirkondade killustatus või raskesti ligipääsetavate piirkondade eraldatus. Kõnealuste puuduste ja äärepoolseimate alade täiendavate tootmiskulude vähendamine kuuluvad liidu tähtsamate tegevusprioriteetide hulka mainitud piirkondade aitamisel.

— Piirkondlik integratsioon: äärepoolseimid piirkonnad ja nende naabruses olevad kolmandad riigid paiknevad ühtses piirkondlikus keskkonnas, mis peaks hõlbustama nende vahelist kaupade ja teenustega kauplemist. Seetõttu on oluline õhutada kõnealuste osapoolte integratsiooni neid ümbritseva geograafilise piirkonnaga.

2.2 Komisjon pakub äärepoolseimate piirkondade kogupotentsiaali väljaarendamiseks välja kaks spetsiifilist lahendust:

— Eriprogramm puuduste korvamiseks: kõnealust programmi rahastab ERF ajavahemikul 2007–13. Programm keskendub EÜ asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 loetletud spetsiifiliste puuduste vähendamisele, millele puutuvad kokku äärepoolseimid piirkonnad: kaugus, isoleeritus, väike pindala, rasked looduslikud olud, majanduslik sõltuvus mõnest tootest.

— Tegevuskava “Grand voisinage”: siin on eesmärgiks suurendada äärepoolseimate piirkondade loomulikku mõjusfääri nii sotsiaalmajanduslikus (kaasa arvatud sisserändega seotud küsimused) kui kultuurilises mõttes. Eelmainitu tähendab nende takistuste vähendamist, mis piiravad kaubandustegevuse ulatust piirkondades, mis paiknevad Euroopa mandri- osast kaugel, aga väga lähedal Kariibi mere, Ameerika ja Aafrika riikide piirkondlikele turgudele. Tegevuskava “Grand voisinage” koosneb vahenditest, mis on seotud kaubandus- ja tolliküsimustega ning samuti rahvusvahelise ja piiriülese koostööga.

3. Üldised märkused

3.1 Komitee tunneb heameelt, et põhiseaduse lepingu eelnõu artiklites III-424 ja IV-440 lg 2 kinnitatakse uuesti äärepoolseimate piirkondade erilist õiguslikku tunnustamist kõrgeimal seadusandlikul tasandil, rõhutades nende eripära ning pakkudes vastuvõtmiseks valdkonnaüleseid õigus- ja haldusnorme, tagamaks ühise poliitika paindlikku ellurakendamist kõnealustes piirkondades.

3.2 Komitee täheldab rahuloluga liidu võimet vastata piirkondlikele erivajadustele, eelkõige Euroopa Liidu poolset äärepoolseimate piirkondade eripära ning nende erilise olukorra, võrreldes teiste geograafiliselt või demograafiliselt ebasoodsas olukorras olevate piirkondadega, tunnustamist.

3.3 Komitee tunneb heameelt, et Euroopa komisjon võttis positiivselt vastu komitee arvamuses “Tulevikustrateegia Euroopa Liidu äärepoolseimatele piirkondadele” esitatud soovitusi tugevdada komisjoni äärepoolseimate piirkondade talitustevahelist töörühma, luues regionaalpoliitika peadirektoraati eriuksuse täiendavate inimressurssidega varustamise eesmärgil. Komitee loodab, et saab häirimatult anda oma panuse talitustevahelisesse koostöösse.

3.4 Komitee kiidab heaks komisjoni teatise oleva seisukoha, et äärepoolseimate piirkondade eristaatus põhineb võrdsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetel. See võimaldab käsitleda erineval moel nende piirkondade erilist olukorda, et seal elavatel kodanikel oleks samasugused võimalused kui teiste Euroopa piirkondade elanikel.

3.5 Komitee tunneb heameelt komisjoni seisukoha üle, et äärepoolseimate piirkondade püsivad ja kombineeritud ebasoodsad tingimused toovad kaasa lisakulusid üldise energia- varustuse osas ning eelkõige seoses kohapealseks tarbimiseks mõeldud talutoodanguga, tingituna muuhulgas järgmistest raskustest:

— turgude väiksus;

— eraldatus põhiturgudest;

— majandusliku mastaabisäästu puudumine tootmises ja ettevõtete vajadus säilitada suures koguses kaubavarusid;

— varade väärtuse kiirem vähenemine, mistõttu tuleb vastata rangetele turvanormidele varustuse osas või seda sageli asendada (kliima ja raskete maastikuvormidega seotud probleemid);

— probleemid seoses tootmiseinfrastruktuuriga, mis on mõeldud suurtootmise ja levitamisesüsteemidele;

— kvalifitseeritud tööjõu defitsiit seoses väikse tööturu ja Mandri-Euroopa tööturule pääsemise keerukusega;

— energiavarustuse lisakulud, mis mõjutavad kohalikule turule mõeldud põllumajandustooteid;

— lairibaihendusele ja telekommunikatsioonivõrkudele juurdepääsu puudumine ning elektrooniliste kommunikatsiooni- teenuste lisakulud;

— kohaliku toodangu reklaami korraldamise keerukus piirkonnast väljaspool;

— keskkonnanäeskirjade järgimisega seotud takistused;

— kahekordne isoleeritus, s.t fakt, et mõned äärepoolseimad piirkonnad on omakorda jagunenud mitmeks saareks.

3.6 Komitee jagab Euroopa komisjoni soovi kaasata äärepoolseimad piirkonnad Lissaboni ja Göteborgi strateegiasse, et luua juurde uusi töökohti, tõhustada majandusreformi ja sotsiaalset ühtekuuluvust, ning pakub seega välja kasutada kõnealuste piirkondade potentsiaali teadmispõhise ühiskonna valdkonnas.

3.7 Komitee hinnangul annab turismisektori kiire kasv olulise lisaväärtuse, mis aitab tugevdada äärepoolseimate piirkondade majanduste konkurentsivõimet. Siiski ei tohi soodustada selle sektori liiga kiiret kasvu, mis tooks kaasa tasakaalu kadumise ja mõjuks negatiivselt kõnealuste piirkondade keskondlikule jätkusuutlikkusele.

4. Erimärkused komisjoni teatise kohta

4.1 Komitee tunneb heameelt, et komisjoni teatise võetakse arvesse mitmeid komitee omaalgatuslikus arvamuses⁽³⁾ tehtud soovitusi, kuid kahetseb, et teatise pole vajalikul määral arvestatud kõikide soovitusetega.

⁽³⁾ EÜT C 221, 17.9.2002.

4.2 Komitee soovib rõhutada, et äärepoolseimate piirkondade ja asjaomaste liikmesriikide ühispositsioon kõnealuste piirkondade tulevaste ühtekuuluvuspoliitikasse kaasamise suhtes on, et kõnealused piirkonnad tuleb automaatselt arvata abikõlblikeks endise 1. sihtala — praeguses vastastikuse lähenemise sihtala — raames, kuna see annab parima võimaluse tegeleda äärepoolseimate piirkondade erilise olukorraga, tagades neile sel moel ühesuguse kohtlemise ja vajalikud rahalised vahendid püsivate raskustega toimetulemiseks.

4.3 Komitee võtab teadmiseks asjaolu, et komisjon valis alternatiivse ettepaneku, kombineerides ühtekuuluvuspoliitika üldraamistiku kohaldamist äärepoolseimatele piirkondadele kahe uue eriinstrumendi loomisega: programm äärepoolseimaid piirkondi mõjutavate eriliste puuduste kompenseerimiseks ja tegevuskava "Grand voisinage".

4.4 Komitee märgib selge viite puudumist Euroopa Liidu põhiseaduse lepingu eelnõu uue artikli III-424⁽⁴⁾ õigusliku ulatuse kohta.

4.5 Komitee kahetseb, et komisjoni äärepoolseimate alade strateegia annab ühtekuuluvuspoliitikale keskse ja peaaegu eksklusiivse rolli, jättes peaaegu täiesti kõrvale tegevuse teistes valdkondades.

4.6 Komitee loodab, et saavutatud edusammud äärepoolseimate piirkondade erijoonte tuvastamise osas ja teatud valdkondlike poliitikate ebakohasuse tõdemine annavad tulemuseks kõnealuste piirkondade valdkondadevahelise strateegia, mis arvestaks nende erilist ja anomaalset seisundit liidus.

4.7 Komitee leiab seega, et vähene tähelepanu teiste ühenduse strateegiate rollile ei luba rääkida tõelisest üldisest ja sidusast strateegiast äärepoolseimate piirkondade heaks vastavalt Sevilla Euroopa Ülemkogu nõudmistele.

(4) Artikkel III-424: Võttes arvesse Guadeloupe'i, Prantsuse Guajaana, Martinique'i, Réunioni, Assooride, Madeira ja Kanaari saarte struktuurilist majanduslikku ja ühiskondlikku olukorda, mida tingivad nende kaugus, isoleeritus, väike pindala, pinnamoest ning kliimatilistest tingimustest tulenevad raskused, majanduslik sõltuvus vähestest toodetest, mille püsivus ja koosmõju piiravad oluliselt nende arengut, võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu Euroopa seadusi, raamseadusi, määrusi ja otsuseid, mis on suunatud eriti põhiseaduse kohaldamise tingimuste sätestamisele nendes piirkondades, kaasa arvatud ühine poliitika. Nõukogu teeb otsused pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga. Esimeses lõigus osutatud õigusaktid on seotud eelkõige selliste valdkondadega nagu tolli- ja kaubanduspoliitika, maksupoliitika, vabatsoonid, põllumajandus- ja kalanduspoliitika, toorainete ja esmatarbekaupadega varustamise tingimused, riigiabi ning struktuurifondidele ja liidu horisontaalprogrammidele ligipääsu tingimused. Nõukogu võtab vastu esimeses lõigus osutatud õigusaktid, võttes arvesse äärepoolseimate piirkondade erilisi iseärasusi ja piiranguid, õõnestamata liidu õiguskorra, sealhulgas siseturu ja ühise poliitika terviklikkust ja sidusust.

4.8 Komitee kahetseb seda sisulist puudust, eelkõige põllumajandusevallas: paljud äärepoolseimate piirkondade esitatud küsimused on jäänud vastuseta ja nõuavad viivitamatult lahenduste otsimist.

4.9 Samuti kahetseb komitee, et puuduvad sisserändepoliitika alased sätted, pakkumaks lahendusi pakilistele probleemidele, millele paljud äärepoolseimad piirkonnad pidevalt vastamisi on, ja kutsub üles võtma tulevases sisserändepoliitikas arvesse kõnealuste piirkondade eripärasid.

4.10 Komitee suhtub reservatsioonidega võimalusse ja vajadusse kohaldada äärepoolseimatele piirkondadele üldisi ühtekuuluvuspoliitika abikõlblikkuskriteeriume, ning leiab, et kõik äärepoolseimad piirkonnad kannatavad põhiliste infrastruktuuride puudulikkuse all ja neil ei ole Lissaboni ja Göteborgi strateegia eesmärkide täitmiseks vajalikke konkurentsitingimusi.

4.11 Komitee märgib, et komisjoni väljapakutud äärepoolseimate alade strateegia põhineb peaaegu eranditult kahel spetsiifilisel vahendil, nimelt programmil äärepoolseimaid piirkondi mõjutavate eriliste puuduste kompenseerimiseks ja tegevuskaval "Grand voisinage"⁽⁵⁾.

4.12 Komitee kiidab heaks selle, et vastavalt uuele ERFi eesmärgile 3 "Euroopa territoriaalne koostöö" on äärepoolseimad piirkonnad abikõlblikud nii riikidevahelise kui piiriülese koostöö valdkonnas, kuna see on oluline kõnealuste piirkondade võimalustes suhelda oma naaberriikidega.

5. Soovitused

5.1 Komitee leiab, et Euroopa komisjon peab välja töötama üldise äärepoolsete alade strateegia, varustades selle vajalike vahenditega strateegia elluviimiseks vastavalt komisjoni 2000. aasta märtsikuu aruandes võetud ja Sevilla Euroopa Ülemkogu lõppjärel dustes juunis 2002 väljendatud kohustustele; selles osas tuleb täpsustada, et praeguse asutamislepingu artikli 229 lõige 2 (tulevane Euroopa põhiseaduse artikkel III-424) on ainus ja ühine õiguslik alus kõigile äärepoolseimatele piirkondadele kohaldatavatele meetmetele, nõudku need siis kas lepingust erandite andmist või muudatuste või kohanduste tegemist teisestesse õigusaktidesse.

5.2 Sellest tulenevalt peab komitee õigeks ja vajalikuks koostada rida soovitusi, kutsudes Euroopa Komisjoni üles:

(5) KOM(2004) 343 lõplik.

5.2.1 Kaaluma võimalust mitte kohaldada äärepoolseimate piirkondade suhtes üldisi ühtekuuluvuspoliitika abikõlblikkuskriteeriume, mis oleks kõige sobivam lahendus võimaldamaks kõnealustel piirkondadel vastu astuda oma püsivatele puudustele ning lisaks säilitada nende ühesugune kohtlemine;

5.2.2 Eraldada kahele komitee pakutud erivahendile piisavad rahalised vahendid, et vastata kõigi äärepoolseimate piirkondade vajadustele ja pakkuda lahendust nende probleemidele;

5.2.3 Mitte kokku hoidma pingutusi ega ressursse, andmaks tegevuskavale "Grand voisinage" sisu, seda tänu efektiivsele ja sidusale kooskõlastamisele Euroopa Liidu arengupoliitikaga ja eelkõige Cotonou lepingu sätetega, MEDA (Vahemere lõunaosa ja Kesk-Ida) ja ALA (Ladina-Ameerika ja Aasia) programmide ning teiste ühenduse programmide ja tegevustega, mis algatakse tulevikus koos mitmete maailma piirkondadega;

5.2.4 Kaitsma ühenduse tootjate huve enne režiimimuutust banaanituru ühtse korralduse raames, parandades praegust turutasakaalu, nii et vähemarenenud riikide banaanikasvatajatel oleks juurdepääs ühenduse turule ja ülemaailmsetele turgudele, tagades samaaegselt ühenduse tootjate sissetulekute säilimise tänu sobiva tollitariifi määramisele, mis oleks piisavalt kõrge ühenduse banaanitootmise tuleviku kindlustamiseks;

5.2.5 Arvestama WTO läbirääkimiste lõpptulemust ühtse tollitariifi kindlaksmääramise kohta, et vajadusel välja pakkuda kohased meetmed ühenduse banaanitootjate sissetulekute tagamiseks. Nende meetmete hulgas võiks olla sisese abisüsteemi mehhanismide parandamine;

5.2.6 Tagama põllumajanduse POSEI programmide muutmise raames nende vahendite potentsiaali täieliku ärakasutamise, mida pole seni toimunud eelkõige seetõttu, et mõned meetmed on väga värsked. Tuleks järgida kõnealustele programmidele kehtestatud piirmäärasid ja varustada programmid piisavate rahaliste vahenditega kindlaksmääratud eesmärkide saavutamiseks;

5.2.7 Arvestama äärepoolseimate piirkondade eriliste vajadustega maaelu arengu poliitika kontekstis, nimelt struktuuriale ligipääsu piiravate või takistavate sätete kaotamine, ülekulude kompenseerimine põllumeestele ja karjakasvatajatele, abimäärade fikseerimine vastavalt kõnealuste piirkondade vajadustele ja ühenduse kõrvalmeetmete ulatusele, võttes kasutusele tugimeetmed eelkõige järgmistes valdkondades: spetsiifilised tootmissüsteemid –sobiva tehnika kasutamise edendamine – põllumajanduskindlustuse režiimid, ühingute loomise edendamine ning programmid kahjurorganismide vastu võitlemiseks;

5.2.8 Võtma vastu uusi meetmeid talutoodangu, nagu tomat, puuviljad, taimed ja lilled, mis peavad konkureerima samadel turgudel sarnaste toodetega, mis pärinevad Euroopa Liiduga

assotsiatsioonilepinguid omavatest riikidest (nt Maroko), või riikidest, mille suhtes rakendatakse tariifseid soodustusi (nt AKV riigid) konkurentsivõime suurendamiseks;

5.2.9 Võtma nõutavaid meetmeid tagamaks, et nii tulevase Maaelu Arengu Põllumajandusfondi kui ka tulevase Euroopa Kalandusfondi raames säilib kõikide äärepoolseimate piirkondade toetamine praeguste rahaliste vahendite ja abitasemel;

5.2.10 Tugevdama Euroopa Sotsiaalfondi rolli äärepoolseimates piirkondades eesmärgiga vähendada töötuse määra, mis on iseäranis kõrge enamikes kõnealustes piirkondades ning tagades nende piirkondade elanikele teiste Euroopa Liidu kodanikega võrdsed võimalused;

5.2.11 Toetada majandus- ja sotsiaalnõukogude loomist ja vajadusel ka nende liitmist. Kõnealused nõukogud vahendavad majanduslike ja sotsiaalsete sidusrühmade ning kodanikuühiskonna organisatsioonide seisukohti üldjoontes märksa tõhusamalt;

5.2.12 Üle vaatama oma ettepanekuid riigiabi kohta, võttes arvesse põhiseaduse lepingu eelnõu sätteid, ning jätkama ja tugevdama äärepoolseimate piirkondade erikohtlemist riigiabi osas põllumajanduse ja kalanduse sektorites ning kaubavedude sektoris;

5.2.13 Kasutusele võtma kohased meetmed tagamaks äärepoolseimate piirkondade vajaliku varustamise kõikide ühise transpordipoliitika vahenditega, mis mõjutavad kõnealuste piirkondade arengut, ja kõnealuste piirkondade eripärade arvessevõtmise ühenduse avaliku teenistuse kohustusi käsitlevates õigusaktides, mis võimaldaks kindlustada kõnealuste piirkondade elanikele vajadustele vastava kvaliteedi ja hinnad;

5.2.14 Täiendama ja parandama konkurentsüsteemi äärepoolseimate piirkondade õhu- ja meretranspordisektorites, iseäranis "kahekordse isolatsiooniga" piirkondades;

5.2.15 Viima ellu konkreetsed äärepoolseimate piirkondi käsitlevad meetmed komisjoni ettepanekus seitsmenda teadusuuringute ja tehnoloogia arenduse raamprogrammi kohta, hõlbustamaks kõnealuste piirkondade osalust ühenduse teadus- ja arendustegevuse algatustes klimatoloogia, vulkanoloogia, okeanograafia, bioloogilise mitmekesisuse ja muuhulgas looduslike ohtude vallas;

5.2.16 Võtma gaasi ja elektrienergia siseturgude liberaliseerimisel arvesse äärepoolseimate piirkondade erilist seisundit vältimaks kõnealuste piirkondade tarbijatele halvemas olukorda asetamist varustamise regulaarsuse ning teenuste kvaliteedi ja hindade osas; see tähendab paindlikumat lähenemisviisi avaliku teenistuse kohustuste ja riigiabi kehtestamisel;

5.2.17 Viivitamatult vastu võtma meetmed tagamaks ääre-poolseimate piirkondade säästev areng, eelkõige bioloogilise mitmekesisuse kaitse, Natura 2000 võrgustiku ja jäätmehoolduse osas;

5.2.18 Olema loovad ääre-poolseimate piirkondade spetsiifiliste mehhanismide ja protseduuride paikapanemisel, et vältida nende kõrvalejäämist siseturu hüvedest, näiteks edendades taastuvate energiaallikate kasutamist ja juurdepääsu lairibavõrkudele;

5.2.19 Tagama ääre-poolseimate piirkondade diferentseeritud maksusüsteemide jätkumine, kuna see on vajalik nende piirkondade majanduslikuks arenguks;

5.2.20 Kavandama ääre-poolseimate piirkondade aktiivset osalemist majanduskoostöölepingute läbirääkimistel AKV riikidega, soodustades sujuvat ja pidevat dialoogi kohalike omavalitsuste ja/või riiklike valitsusasutuste ja piirkondlike organite vahel, millega EL peab majanduskoostöölepingute alaseid läbirääkimisi, ja seda selleks, et tagada nende lepingute suurem tõhusus, ühilduvus ja sidusus.

Brüssel, 13. juuli 2005

Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee
president
Anne-Marie SIGMUND

Arvamus teemal "Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv turulepääsu kohta sadamateenuste valdkonnas"

KOM(2004) 654 (lõplik) — 2004/0240 (COD)

(2005/C 294/06)

2. detsembril 2004 otsustas Euroopa Liidu nõukogu vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 80 lõike 2 sätetele konsulteerida Euroopa majandus- ja sotsiaalkomiteega ülalmainitud teemal.

Transpordi, energeetika, infrastruktuuride ja infoühiskonna sektsioon, kelle ülesandeks oli komitee töö väljatöötamine kõnealuses küsimuses, võttis oma arvamus vastu 19. mail 2005 (raportöör oli hr RETUREAU).

Oma 419. täiskogu istungil 13. ja 14. juulil 2005 (13. juuli istung) võttis Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee vastu 91 poolt- ja 49 vastuhäälega (17 liiget jäi erapooletuks) vastu järgneva arvamus.

1. Sissejuhatus

1.1 Pärast rohelist raamatut sadamate ja mereinfrastruktuuride kohta aastal 1997 meenutas Euroopa Komisjon 2001. aastal oma esimeses direktiivi eelnõus, mis käsitles "sadamateenuste turulepääsu", kui valge raamat ühise transpordipoliitika kohta oli veel ettevalmistamisel, et sadamapaketi võtmeteemad on järgmised:

— meretranspordi integreerimine üleeuroopalistesse transpordivõrkudesse,

— sadamateenuste turulepääsu reglementeerimine,

— meresadamate ja sadamainfrastruktuuride riiklik rahastamine.

1.2 Sadamapaketi teemad arendati muuhulgas suures osas välja direktiivi esimese eelnõu⁽¹⁾ sissejuhatuses, mis käsitles turulepääsu teist võtmeteemat, mille Euroopa Parlament lõpuks kolmandal lugemisel tagasi lükkas.

1.3 Kasutades oma eelisõigust ainsa institutsioonina esitada algatusettepanekuid, tuleb Euroopa Komisjon siiski selle teema juurde tagasi uue direktiivi ettepanekuga, mis käsitleb sadamateenuste turulepääsu⁽²⁾, kuna ta peab vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingule oma õiguseks ja kohustuseks seda valdkonda reguleerida.

1.4 Komisjon kinnitab sissejuhatuses, et 2001. aasta alguses teatistes sisalduv lähenemine, põhimõtted ja eesmärgid jäävad samaks, kuid arvesse võeti mõningaid välja pakutud muudatusi, kuna need rikastasid algset ettepanekut.

⁽¹⁾ KOM(2001) 35 (lõplik).

⁽²⁾ KOM(2004) 654 (lõplik), 13.10.2004